

[Erik Eriksen.]

være, må alt dette først igennem administrationens papirmølle.

Derfor vender jeg mig til statsministerens udtalelser om at vise borgerne større tillid. Jeg tror virkelig, tiden er inde til at gøre det. Jeg synes egentlig ikke, at den højtærede statsministers sidste bemærkninger om disse forhold helt svarede til hans format, de svarede i hvert fald ikke til hans logiske sans. Da talen var om tillid kontra mistillid til borgerne, sagde den højtærede statsminister, hvis jeg fik rigtig fat på det — jeg forstod, at disse udtalelser nærmest var henvendt til dansk ungdom — at han og hans regering, det var vel underforstået, ville skabe gode kår for borgerne, god forbrug, god produktion, stadigt arbejde; det skulle ungdommen mærke, sagde han. Det er jo noget, vi alle sammen ønsker, men forskellen i vort syn er vel, at vi fra vor side har større tillid til borgernes sunde fornuft, end socialdemokratiet har. Socialdemokratiet og regeringen nærer en absolut mistillid til, at borgerne selv kan forvalte deres indtægter, og derfor skal disse skatteborgere — det er programmet for ungdommen — skattemæssigt såvel som på alle andre områder behandles derefter. Det er vor opfattelse, at jo mere borgerne selv får mulighed for at skaffe sig de goder, den højtærede statsminister omtalte, des bedre er det, både for staten og for borgerne.

Poul Møller: Den højtærede statsminister fremhævede i sin svartale i formiddags landets almindelige økonomiske stilling, og det ærede medlem hr. A. C. Normann gjorde det samme i går, begge på en sådan måde, at man egentlig fik indtryk af, at de ønskede at sige: her kan I se, hvad denne regering har skabt, hvilke lykkestilstande der er opnået, fordi trekantregeringen blev tilvejebragt i maj 1957.

Jeg havde egentlig troet, at vi ved denne åbningsdebat skulle have været fri for denne diskussion om årsagerne til den økonomiske bedre stilling, landet har i dag.

Jeg havde egentlig regnet med, at regeringen havde gjort ligesom det ærede medlem hr. Per Hækkerup, roligt havde erkendt, at der var jo dog andre faktorer, der ligesom havde hjulpet lidt med og havde støttet trekantregeringen en lille smule i hvert fald, men

disse andre faktorer undlod den højtærede statsminister generøst at omtale i formiddags, og det faldt naturligvis slet ikke det ærede medlem hr. A. C. Normann ind overhovedet at antyde dem i går. Jeg bliver derfor nødt til at sige ved denne lejlighed, at der fra første kvartal 1957 indtil nu er sket en forbedring af landets bytteforhold, af forholdet mellem vore eksportpriser og importpriser, med 16 pct. Denne forbedring med 16 pct. på en samhandel med udlandet på omkring 9 milliarder kr. skulle, alt andet lige, uden hensyn til de foranstaltninger, der er vedtaget af det høje ting, eller som regeringen administrativt har gennemført, have omsat sig i en valutaforbedring på 1.350 mill. kr. om året. Vi har fået en valutaforbedring, vi har fået en stor valutaforbedring, men vi har ikke fået en valutaforbedring på 1.350 mill. kr. om året, og derfor tror jeg, det er nødvendigt at korrigere lysmaleriet på dette enkelte område.

Hvad er så årsagen til dette forbedrede bytteforhold? Det er vel bedre afsætningsvilkår på landets hovedmarkeder. Og hvorfor har vi fået bedre afsætningsvilkår på det vesttyske og det britiske marked, hvorfor har vi fået det på det meste af det europæiske marked? Fordi andre regeringer, liberale og konservative regeringer, ude i Europa har genskabt Europas økonomi og har hævet levestandarden hos vore kunder så stærkt, at danske varer nu bedre kan sælges. Og så har vi haft glæden af de lavere priser på de råvarer, vi skal indføre til vor produktion.

Det er disse momenter, der har givet hele den vestlige verden en højkonjunktur, og det havde været mere enestående, om det var lykkedes den danske regering slet ikke at give Danmark nogen andel i højkonjunktoren i verden omkring os. Det må dog være således for det lille Danmark, at vi i høj grad præges af det, der foregår omkring os. Lad derfor denne diskussion fare. Regeringen kan ikke med nogen ret fremstille sig som den, der har skabt vestens højkonjunktur, og altså heller ikke som den, der har skabt Danmarks.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup holdt her i anden omgang en programtale, synes jeg næsten man kan sige. Det havde egentlig været rart, om vi havde fået denne programtale på et tidligere tidspunkt, for